

ดิ้น

นึกถึงเพลง "ดิ้นกันใหม่ลุง" ของ เพชร โอสถานุเคราะห์ ขึ้นมาเลย แต่เป็นคนละดิ้น และดิ้นแบบไม่ต้องมีใครชวน เมื่อเห็นคนระดับหัวๆ ของหน่วยราชการต่างๆ ออกมาแถลงข่าวตอบโต้ คณะกรรมการรวมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กรร.) ที่ออกมาเปิดเผยผล "การสำรวจความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ"

โดยคณะทำงานของ กกร.และกลุ่มเพื่อนไม่ทน "ได้สำรวจตัวอย่างผู้บริหาร และตัวแทนภาคธุรกิจจำนวน 401 ราย ทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ 26 มีนาคม-10 เมษายน 2569 พบว่า ปัญหาคอร์รัปชันยังคงเป็นวิกฤตเชิงโครงสร้างที่บั่นทอนสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของไทยอย่างรุนแรง" นอกจากนี้มีรายละเอียดอื่นๆ อีกมาก

แต่ส่วนที่ทำให้ดิ้น ไม่ใช่เพราะเจอดนตรี EDM จี๊ดใจ หรือเพลงประกอบออกกำลังกายแบบสวนลูมๆ แต่เพราะ กกร. เอาชื่อหน่วยงานต่างๆ มาตีแผ่ (แม้จะมีการเผยแพร่ตามสื่อโซเชียลเยอะแล้ว แต่เอามาให้ดูอีกเพื่อความเพลิดเพลิน)

ส่วนหน่วยงานที่มีมูลค่าสินบนเฉลี่ยสูงสุด 10 อันดับแรกได้แก่

1. กรมควบคุมมลพิษ เฉลี่ย 102,160 บาท / ครั้ง
2. กรมเจ้าท่า เฉลี่ย 100,000 บาท / ครั้ง
3. กรมสรรพสามิต เฉลี่ย 94,667 บาท / ครั้ง
4. กรมสรรพากร เฉลี่ย 89,498 บาทต่อครั้ง
5. กระบวนการยุติธรรม (ยกเว้นศาล) เฉลี่ย 88,750 บาท / ครั้ง
6. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) / บริการสาธารณสุข เฉลี่ย 74,643 บาท / ครั้ง
7. กรมทางหลวง เฉลี่ย 70,167 บาท / ครั้ง
8. กรมโยธาธิการ และผังเมือง เฉลี่ย 70,000 บาท / ครั้ง
9. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เฉลี่ย 68,000 บาท / ครั้ง
10. กรมป่าไม้ เฉลี่ย 67,500 บาท / ครั้ง

ทันทีที่รายชื่อหน่วยงานเหล่านี้ถูกเปิดเผย ผู้นำระดับสูงของหลายหน่วยงานที่มีรายชื่อข้างต้นก็ตกหน้ากันออกมาได้อย่างรวดเร็ว ทั้งที่ปกติก็ไม่ได้เห็นหน้าเห็นตากันหรือกว่าใครเป็นใคร บ้างออกมาเรียกร้องขอข้อมูลโดยละเอียดจาก กกร. บ้างก็ตอบโต้ว่ามีอารมณ์ ตามที่เห็นจากการแถลงข่าว อาจเป็นเพราะกลัวเสียภาพลักษณ์องค์กร หรืออาจจะเสียสันหลังว่าเรื่องจะมาถึงตำแหน่งแห่งหนที่นั้งครองอยู่ อันนี้ไม่มีใครทราบได้

แต่ฟังจากเสียงสะท้อนหลังจากการเผยแพร่ชื่อหน่วยงานประเด็นนี้ออกไป ดูเหมือนผู้คนส่วนใหญ่ในประเทศไม่ได้แสดงให้เห็นออกเห็นใจอะไร เพราะการคอร์รัปชันเป็นสิ่งที่ประชาชนรับรู้มานานแล้ว ว่ามีอยู่แทบจะทุกพื้นที่ในขอบเขตประเทศไทย ตั้งแต่ริมถนนหน้าตลาดถึงรัฐสภา คนที่เจอเข้ากับตัวเองโดยถูกเรียกค่าความสะดวกพิเศษก็มี และพวกที่ไปเสนอสินบนให้เขาเองก็มี

อีกอย่างที่ต้องดิ้นกันหนักหน่อย เพราะ กกร. หรือ

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน เป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ ในฐานะที่เป็นตัวแทนของภาคเอกชนไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เสนอแนะนโยบาย และประสานงานกับภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย, สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย

องค์กรใหญ่ล้ม ส่งเสียงที่ก็สะท้อน ไม่ใช่เสียงเล็ก เสียงน้อยแบบชาวบ้านอย่างเราๆ

ไม่รู้ว่ เพราะแห่แห่นกันออกมาแถลงตอบโต้กัน พัลวันหรือเปล่า กกร. เลยมั่นใจ ปลดชื่อหน่วยงานต่าง ๆ ออกมาอีกกระลอก ได้แก่ กรมที่ดิน, กรมศุลกากร, กรมทรัพยากรธรณี, การไฟฟ้าฯ, กรมทรัพย์สินทางปัญญา, องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.), การประปา, กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กรมขนส่งทางบก, กรมปศุสัตว์, กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, กรมการจัดหางาน, ตำรวจท่องเที่ยว, กรมชลประทาน, องค์กรการบริหารส่วนตำบล (อบต.) และตำรวจทางหลวง/จราจร

หน่วยงาน 20 กว่าแห่งตามรายชื่อเหล่านี้ เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการเรียกรับสินบน สะท้อนให้เห็นว่าสิ่งที่คนทั่วไปและนักธุรกิจพูดกันมาตลอดเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง แบบว่า เกิดแล้ว, เกิดอยู่ และจะเกิดต่อไป

จริงๆ แล้ว ผมอยากให้หน่วยงานต่างๆ ที่มีรายชื่อเหล่านี้ ฟ้องร้อง กกร. ในฐานะที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง เพราะข้อมูลต่างๆ ที่ถูกเก็บไว้ด้วยความเกรงใจ หรือเหตุผลใดก็ตาม จะได้ถูกนำมาเปิดเผยในชั้นการสอบสวนหรือในศาล ไม่ใช่แค่ออกมาแถลงความบริสุทธิ์แล้วก็จบไป

กลางปีที่แล้ว ป.ป.ช. หรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐป้องกันและปราบปรามการทุจริต แถลงข้อมูลว่า ตั้งแต่ปลายปี 2565 จนถึงเดือนกรกฎาคม 2566 วงเงินงบประมาณรวมของคดีความที่มีการกล่าวหาว่ายังสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 2,784 เรื่องนั้นสูงกว่า 13,430,226,237 ล้านบาท

นี่เป็นตัวเลขทางการ (ขนาด ป.ป.ช. เอง คนก็ยังไม่ค่อยไว้วางใจ) ยังมีตัวเลขไม่เป็นทางการอีกมหาศาลที่จับไม่ได้ไล่ไม่ทัน หรือไม่มีกรร้องเรียน องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) เคยประเมินไว้คร่าวๆ ว่า เอาแค่สินบนการจัดซื้อจัดจ้าง หรือที่เรียกกันว่า “ใต้โต๊ะ” หรือ “เงินทอน” ก็น่าจะปาเข้าไปถึง 2-3 แสนล้านบาทต่อปี! ซึ่งบรรดาคนที่ทำให้เกิดขบวนการเหล่านี้มักหนีไม่พ้นนักการเมือง, ข้าราชการ และนักธุรกิจเห็นแก่ได้ที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรมใดๆ

หลายสิบปีที่ผ่านมา มีการทำวิจัย วิเคราะห์กันมากมายถึงสาเหตุของการคอร์รัปชัน เอกสารน่าจะมากพอจะถมที่ได้หลายพันไร่ แต่การคอร์รัปชันก็ไม่ได้ลดลง มีความพลิกแพลงและซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ เท่าที่มนุษย์จะสรรหาเล่ห์เหลี่ยมมาใช้ และที่น่าเศร้าคือ คนไทยจำนวนไม่น้อยก็ยินดีกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อตนเองได้ประโยชน์ และชื่นชมกับคนคดที่มีอำนาจหรือมีชื่อเสียงเหมือนเห็นปลวกกินบ้านแล้วนั่งดบมือเชียร์ปลวก

เหตุการณ์หน้าลูกใหญ่เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมากพอจะบอกอะไรได้บ้าง